บทบรรณาธิการ

คุณอยากลุกขึ้นมาจากเตียงเพื่อรีบไปทำงานแต่เช้าในทุกๆ วัน หรือเปล่า? เป็นคำถามที่ผมมักจะถามสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ในทุกๆ ครั้งที่ได้บรรยายเรื่อง การสร้างแรงบันดาล ใจในการพัฒนางานประจำของสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา และมักจะได้รับคำตอบว่า “ไม่อยากลุก” เป็นส่วนใหญ่ ผมจึงบอกว่าลองหาเป้าหมายในการทำงานของแต่ละวันให้เจอ เนื่องจากเป้าหมายคือสิ่งที่ปลุกเราให้ขึ้นมาจากเตียง ด้วยความรัก อยากทำ และสนุกกับการได้ทำ (ฌอน บูรณะหิรัญ) โดยเริ่มจากความทุกข์หรือความเจ็บปวดที่เกิดจากงาน อาจเป็นความเจ็บปวดของตัวเราเอง เพื่อนร่วมงาน ส่วนงาน หรือองค์กร ความเจ็บปวด คือ พลังที่ทำให้เราประสบความสำเร็จ (สินธุเสน เขจรบุตร) คุณเจ็บปวดขนาดไหนที่โดนเจ้านายตำหนิ ดุ ด่า หรือต่อว่าว่าทำงานไม่เรียบร้อย ช้า ไม่เก่ง คุณสามารถเปลี่ยนความเจ็บปวดนั้นเป็นความสำเร็จได้อย่างไร คุณเจ็บปวดขนาดไหนที่เห็นเพื่อนร่วมงานเจ็บปวดกับการทำงานที่ไม่เป็นระบบ เกิดความสูญเปล่าในงานมากมาย เจ็บปวดขนาดไหนที่หน่วยงานหรือองค์กรต้องสูญเสียโอกาสในด้านต่างๆ จากความสูญเปล่าเหล่านั้น คุณสามารถเปลี่ยนความเจ็บปวดหรือสิ่งที่เป็นความสูญเปล่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าได้อย่างไร จงเปลี่ยนความเจ็บปวดให้เป็นพลังในการแบ่งปันสิ่งดีให้แก่คนรอบข้างและองค์กรของเรา ความทุกข์และความเจ็บปวดบนโลกนี้ อยู่ที่ความคิดและทัศนคติของเรา ถ้าเราเปลี่ยนมาเป็นพลังบวก เราจะออกจากความทุกข์นั้นได้จริงๆ ทำให้เราลุกขึ้นมาพัฒนาตนเองและสร้างความสำเร็จ พร้อมกันนั้นก็ต้องมีความรัก ความเชื่อมั่น และความศรัทธาในตัวเองควบคู่กันไปด้วย ซึ่งบุคคลใดก็ตามที่ไม่รักและศรัทธาในตัวเองนั้น เป็นการยากมากที่จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาเช่นกัน

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประสิทธิ์ วัฒนาภา เคยกล่าวไว้ว่า การพัฒนาองค์กรเพื่อให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง บุคลากรต้องมีความปรารถนาจะสร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าให้แก่องค์กร “อยากให้และอยากทำเพื่อคนอื่น” เพื่อให้บริการที่ดีขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น และอยากให้ผู้รับบริการได้สิ่งที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นฐานแรกของจิตใจของบุคลากรในองค์กร ต่อการพัฒนาองค์กรด้วยความรักที่เกิดจากจิตใจอย่างแท้จริง ซึ่งความสุขที่เหนือกว่าการทำเพื่อตัวเอง คือความสุขที่ได้ทำเพื่อคนอื่น (สหรัฐ มานิตยกุล) เปรียบเสมือนต้นไม้ใหญ่ที่เติบโตสูงใหญ่ได้นั้นเนื่องมาจากการให้ ต้นไม้ให้ร่มเงา สังเคราะห์แสงเพื่อให้ได้อาหารและก๊าซออกซิเจน ช่วยดูดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และปรับสมดุลให้แก่สภาพแวดล้อม ก็เหมือนกับคนเราหากผ่านการให้ไม่มีวันสิ้นสุด เราก็จะเจริญเติบโตได้อย่างงดงามเช่นกัน ดังนั้นการมองปัญหา ความทุกข์ หรือความเจ็บปวด ว่าเป็นสิ่งทำร้ายเราเกิดขึ้นกับเราทำไม ให้ลองเปลี่ยนเป็นว่า เราจะทำสิ่งเหล่านั้นให้ดีขึ้นอย่างไร ซึ่งแค่เปลี่ยนคำถามเท่านั้นเองนั่นคือการคิดบวกเพื่อการสร้างพลังนั่นเอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้อ่านวารสารวิชาการ ปขมท. ฉบับนี้ จะมีแรงบันดาลใจในการทำงานในวันพรุ่งนี้นะครับ

ปขมท. ได้มีการจัดทำวารสารวิชาการ ปขมท. ขึ้น เพื่อเผยแพร่งานวิชาการและบทความวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา และเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เป็นสื่อกลางในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ของบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา อันเป็นแนวทางนำไปสู่การแก้ไขปัญหาร่วมกันและบังเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา และได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 7 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม 2561) โดยวารสารฉบับนี้ มีบทความวิชาการและบทความวิจัยที่มาจากงานประจำของสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ จำนวน 12 บทความ ซึ่งท่านสามารถเข้าไปดาวน์โหลดบทความทั้งหมดในวารสารวิชาการ ปขมท. ส่งบทความวิชาการหรือบทความวิจัย (ทางออนไลน์เท่านั้น) และดาวน์โหลดรูปแบบ หลักเกณฑ์ และคำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ ได้ที่ http://www.council-uast.com โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

ทางวารสารฯ ขอขอบพระคุณกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการประจำกองบรรณาธิการทุกท่าน คณะกรรมการบริหาร ปขมท. ท่านที่ปรึกษา ปขมท. สภาคณาจารย์และพนักงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด ที่สนับสนุนการดำเนินงานของวารสารฯ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วารสารวิชาการ ปขมท. ยินดีที่เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานหรือบทความของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

ดร.จรงค์ศักดิ์ พุมนวน
บรรณาธิการ